

Những Mùa Xuân Ly Hương

Lê Văn Tú

Chậm và buồn

Mây chiều nay sao vấn vương, gọi hồn theo nhớ thương, về cố hương mịt mù.
Sương chiều nay sao thiết tha, gọi buồn dâng xót xa, niềm nhớ thương quê nhà.

Xuân về đây không én bay, chỉ đem thêm tiếc nhớ, xa xôi niềm ước mơ.
Xuân về đây không cánh mai, chỉ đem thêm tê tái, xa theo làn gió bay.

Những mùa Xuân đem nhớ thương, từ ngày xa cách quê hương, Xót xa nỗi niềm tơ
Những mùa Xuân đem nhớ thương, mùa Xuân xa cách quê hương, Bước chân lưu lạc tha

vương, bước phong trần nhớ tiếc những ngày nắng phương trời đã xa xôi.
phương, xót xa niềm nhớ tiếc những mùa nắng mưa nào đã xa rồi.

Đời người rồi cũng sẽ chóng qua, sá chi năm tháng phồn hoa.

Mộng nào rồi cũng sẽ hết, bơ vơ thấy đâu niềm vui.

Vì lòng còn mang thương nhớ, thiếu quê thấy đời bỗng thừa, và lòng héo hơn bao

giờ, Mộng ước đã hững hờ, chỉ còn chút hương mơ ngày xưa.

Những mùa Xuân không én bay, về đem theo đắng cay, và nhớ thương u hoài.

Những mùa Xuân không cánh mai, về đem thêm tê tái, xa theo làn gió bay.

Những mùa Xuân đem nhớ thương, mùa Xuân xa cách quê hương, Bước chân lưu lạc tha

phương, xót xa niềm nhớ tiếc, những ngày nắng mưa nào đã xa rồi.